

legalább azon biztossággal, melylyel az említett külföldi országokban számíthatnak.

Nem esodálhatjuk tehát valami nagyon, ha nálunk az emberek a költséges szőlőbeli javításokkal, s nevezetesen a tökéletes megifjítással, noha ezen eszközés nélkül igazán jobb állapotokra eljutni nem fogunk soha, nem igen serénykednek. Tartjuk a magát tulélt szőlőt a meddig csak lehet; és ha az egyik év, a lemúlt, ösztövérvolt, vigasztaljuk magunkat azzal, hogy hiszen majd jobb lesz a jövő. És ez így megyen évről-évre a nélkül, hogy a várt kövér esztendőök valaha és igazán bekövetkeznének. Az egész, a mit szöleinkben az iparosabb szőlősgazdáknál is láthatunk, holmi aprólékos foltozgatásból áll. Döntésnek, bujtásnak nevezzük e foltozást, mely a mint fiatal szőlőkben a legjobb kiegészítési eljárás, úgy az öregekben egyáltalában nem vezet célhoz. Az ilyenekben egy-két hézagot kipótolunk ugyan vele látszólag és szemre, de nyomban támad más hézag akár mennyi az elvényt és elgyengült tökéek kihálása által. Elaggott szőlőben a döntés egyszóval egy soha be nem fejezhető sisiphusi munka. Azon kiadásokkal, melyeket országszerte az ugynevezett döntések általi javításokra teszünk, sokkal termékenyebb módon járnánk el, ha azokat a szőlők gyökeres megifjítására fordítanók, s ha nem tehetnénk is ez érdemben és irányban valami sokat, de következetes kitartással és tervszerű foganatosítással tevéen ez érdemben évről-évre a mennyit lehet, bizonyos számú évek lefolyása után, hol előbb, hol később, jóformán célzt érnénk.

Ha sokba kerül is tehát szöleink megifjítása; ha bor-áraink alantiséga, s a csekély árkülönbözet, mely a jó és közönséges borok közt ezuttal még fennáll, nem birhat is valami különösebb indító erővel; azt gondol-

nám mégis, tisztelt barátom, hogy tegyük meg mi termelők az első lépést, s ne várjuk, mert meg lehet, hogy erre nagyon sokáig kellene várnunk — míg a külföldi vevő jobb áraival bennünket cselekvésre és vállalkozásra buzdítana, elibénk jön.

Én legalább csekély tapasztalásomból azt látom, hogy e tanács elfogadásra érdemes volna; és hogy követése haszonnal is járna. Mások ugyanis, midőn kistényi boruk akóját 8—10 frtnél magasabban értékesíteni nem igen tudják, ugyanakkor én boraimat 20 frton alul nem adom soha; de sőt vannak már egyes specialitásaim, a minő például a tisztán ültetett veres burgundi, a melynek akóját 80 frton értékesitem.

Hogy mindezen eszközésekhez tömérdek idő, kitartás, türelem és nem kevés költség is kívántatik, az tökéletesen igaz; azonban ezek nélkül — csak a sorsjáték adhat néha váratlanul nagy eredményt, de az életnek gyakorlati foglalkozása nem. Ugy a mint ma vagyunk, kedves barátom, finomabb borainknak jobb ára nem igen fog bekövetkezni egy hamar. Egyrészt ugyanis nagy jelességű boraink sommásabban nincsenek is, miután a fajok méltatásától s azoknak külön termelésétől még nagyon távol állunk; másrészt pedig a hol szöleink nyers anyaga kitünő is: a pincekezelés rendesen oly gyarló, hogy boraink az állandóság vagyis tarthatóság hiánya miatt a nagy világ piacza számára képesítve nincsenek.

Tévkörben mozgunk egy szóval. Mi várjuk folyton a jó árakat hozó külföldi vevőt; ez pedig nem jön és nem veszi borainkat, mert csak elvéte birunk neki igazán tartható és jeles borokat különösen valamivel nagyobb mennyiségben szolgáltatni.

Át kell törnünk ez átkos és sorvasztó tévkört mi-